

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1629

Rev[erendissi]mo Domino Ioanni Miræo Antverpiensivm Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70662)

REV^{MO} DOMINO
 IOANNI MIRÆO
 ANTVERPIENSIVM
 EPISCOPO.

REDIVIVVM Tibi, & à capulo iam recentem LIPSIVM, nouum ab institis Lazarum, sisto PRÆSVL AMPLISSIME, illumque ipsum iuris tui facio: & intimo voto meo facio. Vtinam maius aliquod, aut speciosius munus! verùm quod poteram maius, qui illum totum ad Benevolentiaẽ tuæ aram sacra-rem? Nec incomitatus ibit: paruulum hunc, & à matris iam iam vberẽ, manu trahet; & nomini tuo dicatum ibit. Annam cogita & Samuelem. Robustio-rem aliquem tu merebaris; sed aberant illi longiùs, quàm vt paucis horis euocarem. Malui ergo hunc tenellum, & à matris sinu ludibundum, in promissæ aris exsolutionem obsequio tuo sacra- re, quàm vacuâ manu pudori meo illudere.

F f 3

Habe

Habe igitur hunc tibi, PRÆSVL AMPLISSIME. paruulus ludat aulâ: & dum patrem ore referet, patri veteris nouæque humanitatis tuæ forēs referabit. Sed neque hunc alteri, quàm Tibi, seu LIPSI carissimum Tibi nomen, seu me spectem. Tu enim es, cuius amor in me, & beneuolentia summa. neque in me tantùm: publica & testata tua sunt in omnes. & Campinia tua loquitur, tot antè viduata pastoribus, tot nunc ijsdem diues. Seminarium in hac vrbe, nobile eruditionis repositorium, operis tui est. ex hoc agro, non palmites aut frutices, sed arbores umbrâ suâ contentas, & iam doctas pascere, educis in sterilefcentis illius soli opimitatem. Iam sacra si intueamur, quis magis ea tutatus, ornauit, diuitauit? quid referam virtutes reliquas? simile. Neque ista in gloriam. Deo ascribis soli: & amplissimi operis fructum censes, fecisse. Vtinam in his alijsque Tibi similes, qui dignitate similes! Sed hæc voti mei sunt. Deus cogitationes omnium ad publica proferat, vt Patriam consilij, suos vigili curâ tueantur; & in multorum neglectu aut quiete, vigilem tecum
ma-

manum oculosque ad clauum porrigant.
Non inhærebo his diutiùs; ne, quod dici so-
let, in exiguo corpore ingens vestibulum.
Tu, quod primum volui, affectum in hoc
conatu meo vides; in Te, in LIPSIVM. quem
vbi licuit, verbis suis stiti: quò magis testem
hunc, & velut obsidem vtriusque in Te ani-
mi æternum haberes. Ita voueo

Carolus Scribanius.

LECTO.